

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 15. maj 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 343 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ulla Tørnæs (V).

9. april 2014

J.nr. 2013-560911/2013-4020

Spørgsmål nr. 343:

”Ministeren bedes redegøre for hvor mange personer, der har et økonomisk incitament til at arbejde, når kontanthjælpsreformen er fuldt indfaset, sammenlignet med 2001 og 2011?”

Endeligt svar:

Økonomi- og Indenrigsministeriet er anmodet om bidrag til besvarelse af BEU (alm. del) spørgsmål 343 om kontanthjælpsreformen. Der er tidligere afgivet et foreløbigt svar.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har svaret følgende:

”Det økonomiske incitament til at arbejde – frem for at modtage overførselsindkomst – kan måles ved den såkaldte nettokompensationsgrad. Nettokompensationsgraden udtrykker den disponible indkomst som overførselsindkomstmodtager i procent af den disponible indkomst som beskæftiget.

Den disponible indkomst i de to alternativer – overførselsmodtager og beskæftiget – beregnes ved at antage, at den enkelte person er beskæftiget henholdsvis overførselsindkomstmodtager i et helt kalenderår. Beregningerne tager blandt andet højde for transportudgifter til og fra arbejde og aftrapning af indkomstafhængige ydelser som boligstøtte, økonomisk friplads til børn i daginstitution mv.

Hvis nettokompensationsgraden er under 100 pct., er rådighedsbeløbet som overførselsmodtager således mindre end rådighedsbeløbet som beskæftiget.

Tabel 1 viser således antallet af personer med en nettokompensationsgrad på under 100 pct. i hhv. 2001, 2011, 2013, og når kontanthjælpsreformen er fuldt indfaset.

Der henvises i øvrigt til Fordeling og incitament 2013, Økonomi- og Indenrigsministeriet, juli 2013, for en dokumentation af beregninger af nettokompensationsgrader.

Tabel 1. Personer fordelt efter nettokompensationsgrader i 2001, 2011, 2013, og når kontanthjælpsreformen er fuldt indfaset

	Nettokompensationsgrad					
	Alle		Under 100 pct.		100 pct. og derover	
	1.000 personer	Andel, pct.**)	1.000 personer	Andel, pct.**)	Personer	Andel, pct.**)
2001*)	2.498	100	2.462	98,6	35.600	1,4
2011	2.319	100	2.301	99,2	18.600	0,8
2013	2.319	100	2.300	99,2	19.000	0,8
Kontanthjælpsreform fuldt indfaset	2.319	100	2.301	99,2	18.500	0,8

Anm.: Beregningerne er foretaget på registerdata for 2011, der er fremskrevet til pris- og lønniveauet i 2013 samt gældende regler i 2013, og den isolerede virkning af kontanthjælpsreformen fuldt indfaset. Det er beregningsteknisk lagt til grund, at alle personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, der modtager kontanthjælp i overførselsalternativet, er jobparate. Det er ligeledes beregningsteknisk lagt til grund, at alle personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, der modtager uddannelseshjælp i overførselsalternativet, er uddannelsesparate. Beregningerne er baseret på en række beregningstekniske antagelser og behæftet med usikkerhed. Note: *) De beregnede nettokompensationsgrader for 2011 og efterfølgende år er ikke fuldt sammenlignelige med tal for 2001, da metoden til fastlæggelse af den potentielle timeløn for fuldt ledige m.fl. er justeret i den mellemliggende periode. **) Andel af 18-64-årige ekskl. selvstændige, studerende og førtidspensionister m.fl.
Kilde: Økonomi- og Indenrigsministeriets beregninger på lovmodellen.

Når nogle personer har meget høje kompensationsgrader, kan det skyldes, at den umiddelbare indkomstnedgang ved at gå fra beskæftigelse til overførselsindkomst bliver helt eller delvist opvejet af udgifter til transport til og fra arbejde, der falder bort, højere boligstøtte og økonomisk friplads til børn i daginstitution.

Det er dog værd at hæfte sig ved, at dagpenge og kontanthjælp ikke uden videre kan vælges som alternativ til beskæftigelse. Det skyldes blandt andet rådighedsforpligtelsen og aktiveringsreglerne i dagpenge- og kontanthjælpssystemet.

Andre forhold vil også have betydning for, at nogle er i beskæftigelse, selv om de økonomisk set har meget lidt ud af det. Det gælder fx tilfredsstillelsen ved at bidrage aktivt på arbejdsmarkedet, fællesskabet med arbejdskolleger og betydningen af at kunne forsørge sig selv. Samtidig kan det at være i arbejde bane vejen for et bedre lønnet job over tid.”

Jeg kan henholde mig til økonomi- og indenrigsministerens svar og beklage det se-
ne svar.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen